

tiho djali so novi odborniki: Pahner in zopet Hartman in stari Girstmajer. Le Slovenci, g. Simon in Kodela, tirjali smo računov in pojasnil, kateri se nam sedaj res niso mogli dalje zabraniti. Pregledovalci so namreč g. dr. Schmidererju naložili, naj tirja od starega načelnika račune o „Kreisamtu z vrtem“. Stari načelnik je se pa branil in prosil obrokov. Zadnji mu je dotekel dne 1. avgusta. Pravi, da računov ne položi! V tej zadregi vpraša novi načelnik g. dr. Glančnika, kaj mu je storiti? Ta mu odgovori: „odprti ste stezi dve; ali okrajni zastop toži starega načelnika po civilnej pravdi, naj položi račun in vrne denarjev, kolikor jih manjka; ali pa naj zoper njega vloži pri c. k. sodnji kazensko zatožbo radi zločina nezveste polastitve zaupanih mu denarjev.“ Katero pot bode krenol g. Girstmajerjev zet, to še ni znano in nas tudi ne briga sedaj še veliko. To pa je gotovo, da je to silen udarec, velik „škandal“ za celo staro liberalno-nemško „gardo“ v Mariboru. Ob enem je to dobro zaslužena kazen za grehe, katerih je se ta stranka kriva storila, ko je Slovence v sled njihove zmaga pri volitvah pristojno večino v odboru zabranila. Sedaj imajo liberalni Girstmajer-Duchatsch-Schmidererjevci večino v okrajnem odboru in so tako prisiljeni divjati in rohnati zoper kost lastnih kostij, zoper svojega mnogoletnega, mnogozasluženega voditelja, starega načelnika. Bodi jim! To pa rečemo ob konci, da je naše čudenje popolnem opravičeno. Res strmeti moramo, ako vidimo, da se upa tako izdelana stranka z zetom g. Girstmajerjevim na dan in g. dr. Jož. Schmidererja ponujati kot kandidata v državni zbor! V takšnih okoliščinah utegne celo g. Wiesthaler dobiti prednost pred g. dr. Schmidererjem!

Ne dajmo se motiti.

I. Črni oblaki porivajo sedaj še bolj skrite moči vedno več na politično-družbinsko obnebo narodov evropskih. Iz njih utegne v kratkem uže zabučati nevihta hujša od one, ki je l. 1789. po Francoskem in sosednih državah razlila potoke krvi in solza. Kajti sedanjim zapeljivcem pomagajo preveč: vseobčna sila, kipeča revščina, besni obup. Rušivnim silam posrečilo je se evropske narode zbegati, v obrambo krščanskega reda pozvane moči pa oslabiti, splasiti, zatreti. Paganske misli, paganski nazori, običaji in pregrehe, mnogokrat uže potlačene, ukrepile so se v novo vojsko zoper krščanske podlage evropske omiki in življenju. Antikristov duh preti povsod prevladati.

Devet let še in minula bode stotina let, od kar so leta 1789. na Francoskem pričeli grozno revolucijo! Bogu je znano, koliko krvi je se vsled nje prelilo, koliko žalosti in trpljenja od evropskih narodov prestalo. A še ni dosta. Silnej borbi še ne doglednemo do konca. Neprestano razsaja in traja naprej, to pa v vseh razmerah človeškega življenja. Luč in tema, resnica in laž, življenje in

smrt borijo se neprenehoma. Na eni strani vidimo, kako se najboljši ljudje poganjajo za najžlahtnejše, kar človeški duh doumiti more. Na drugi strani pa nam stopajo na dan najgrše strasti, kakoršnih ne najdemo kmalu v zgodovini zapisanih. Težko je se kedaj toliko govorilo in pisalo o vseobčnem miru, o zlatej svobodi, o enakopravnosti, bratovstvu, človečnosti. Toda prestrašeni opazujemo, kako se narodi mrzijo in sovražijo in, kder le morejo, brezobzirno zatirujejo. Zavzeti gledamo pred seboj zraven najošabnejšega napuha mnogovrstno robstvo, tik živinskega dobroživstva najneusmiljenejše teptano in zaničevano ubožstvo, sam zavid, prepir, zločinstvo.

Kdo nam pojasni tolika nasprotja? Kde je vračnik tolikim zlom? Kristus naš Gospod v sv. katoliške Cerkvi! S čem novošegni zapeljivci svet motijo in zapeljujejo, to je učlovečeni Sin božji pred blizu 2000 leti učil v pravem pomenu pa tudi sam storil. On je tukaj prava pot, resnica in življenje. Zunaj njega so zmota, laž in smrt. Z njim in z njegovo pomočjo dožene človeški zarod vse, brez njega in zoper njega nič. Po njem pridemo do vsakovrstnega blagostanja, brez njega zajdemo v nesrečo, žalost in sramoto.

Besede: nepredek, prosveta, svoboda, enakopravnost, bratovstvo, človečnost niso jalovi izreki brez pomena. Ne tako, marveč v njih je skrito zdravo, nebesko jedrce. V njih tičijo iskre božjih resnic. One izrazujejo nalogo, katero je Bog sam človeku postavil. To je tudi uzrok, zakaj toliko uplivajo na človeška srca, zakaj nikdar ne zgubijo svoje vabljive moči, sedaj v blagor človeku sedaj v pogubo, sedaj v dobro napeljevanje sedaj v hudo zapeljevanje. Nebesko resnico v njih poskrto zlorabi laž in hudobija kot obleko, da leži ljudi mami in zapeljuje. Le pod krinko resničnega in blagega zamore laž človeka zapeljati. To nam je v veliko tolažbo, kajti očitno nam dokazuje, da je človek ustvarjen za resnico in dobro. Ob enem nam je to največje važnosti v presojevanji tega, kar se po svetu godi. Kdor tega ne premisli, ta je vedno v nevarnosti žaliti resnico, katere se laž poslužuje v zapeljevanje narodov. Pravi pomen navedenih besed pa nas uči Kristus naš Gospod v sv. katoliške Cerkvi. Tega se imamo sami trdno držati pa tudi sobratom, sodržavljanom neprenehoma razlagati in dokazivati, da se ne dajo zmotiti in zapeljati.

Gospodarske stvari.

Koliko dobička vrže pametna kokošja reja.

M. III. Pri vsaki umni kokošji reji je treba kokošjega dvora, za vsako kokoš 10 □ metrov prostora računeno. Ta prostor mora po leti tudi senco imeti. Na tak način gre pa veliko prostora za kokoši potrebnega drugim potrebščinam v zgubo. Da bi se toraj preveč prostora pri hiši za druge

reči potrebnega za kokoši ne porabilo, bi kazalo, da se vrt za sadje tudi za kokoši dvor porabi. Povsodi, kjer so razmere take, da ali pitanje kokoši, ali pridelovanje jaje več nese, povsodi tam bi se morala plemena prvemu ali drugemu namenu primerna izbirati, izboljševati in kjer jih še ni, nakupovati in iz drugih daljnih krajev vvaževati. Vendar pa se ne sme misliti, da so izvrstna plemena, ktera so se drugod posebno dobro obnesla, tudi za naše kraje na vsak način dobra in primerna in da se bodo tudi pri nas ravno tako izvrstno obnašala. Treba je tukaj poskušnje, da se tisto pleme spozna, ktero je ravno našim krajem najbolj priležno. Nemški kokoši rejci so le po dveh tujih plemenih segli, kateri ste za jajčjo lego najizvrstnejši t. j. italijanska kokoš in pa kokoš Hudavka. Kako važno je prava plemena izbirati, hočem tu z jednim izgledom pojasniti, ki bode pa tudi dokazal, koliko dobička bi pametna kokošja reja tudi pri nas vreči mogla. Na Nemškem imajo pri reji od 500 kokošij domačega plemena in prizaloženem kapitalu od 4500 mark (1 marka = $\frac{1}{2}$ gld.) in s potroški za postrežbo od 2023 mark le 173 mark dobička; od italijanske kokoši s postrežbinskimi potroški od 2360 že 1015 mark dobička, od Hudavke pa s postrežbinskimi potroški od 2570 mark celo 1180 mark dobička na leto. Ta primer naj služi v to, da se tudi pri nas na Slovenskem gospodarjem in gospodinjam oči odprejo in da se kmalo umne kokošje reje prav živo poprimejo.

M. Rozge, ki so iz korenin pognale, je moč goče za prihodnje leto rodne storiti. Letošnji zimski mrz je mnogo trsa tako pogubil zlasti v nižjih legah, da le iz korenin rozge poganja, ktere letošnje leto ne rodijo in bati se je, da tudi še prihodnje leto ne bodo sadu dale. Vsaj večidel vinogradnikov pravi, da tudi prihodnje leto od takih rozeg ni pričakovati grozdja, tako da bode tam, kjer je mrz zadnje zimo mnogo starega lesa pokončal, tudi leta 1881 ne bode kaj veliko brati. Da se ti nezgodi nekoliko izogne, nasvetuje poudčen po mnogoletnih skušnjah nek Dr. Asmann iz Erfurta, naj se take rozge, ki so iz korenine suhega trsa pognale, zdaj na 6 oces nazaj porežejo. V sled tega prikrajšanja postranske rozge iz prikrajšane rozge prav močno poženejo in še dosti velike izrastejo, da drugo leto prav rodovitne postanejo. Naj naši vinogradniki poskusijo pri nekterih rozgah tako storiti, da se za drugikrat ve in škodi ogniti more.

Mejnarodni žitni sejem na Dunaji bil je dobro obiskovan. Trgovci so ondi izrekli, da so zimine letos slabše bile od jarine. Pšenica in rž menje zda, nego je se nadejalo. Sploh imamo pri ziminah le srednjo in slabšo letino od lani. Pšenice za izvožnjo bode 3 milijone novih centov, rži pa nič. Ječmena je precej se pridelalo, največ pa ovsa. Ta je posebno lep. Koruza se je popravila, za krompir se bojijo, ako deževju kmalu konca

ne bo. V Ameriki imajo dobro letino, vendar zrno ni tako lepo, kakor lani. Najbolj plenje letos pšenica na Bavarskem, Ruskem in v Rumuniji.

Dopisi.

Iz Maribora. (Poročilo o dijaškem semenišči). V dijaško semenišče Lavantiške škofije je bilo v začetku pretečenega šolskega leta sprejetih 40 dijakov iz vseh gimnazijskih razredov. Na konci leta jih je še bilo 37 v semenišči. Izmed teh 37 prestopi eden dovršivši osmo šolo v bogoslovsko semenišče, eden mora vsled nepovoljnega napredovanja izostati in dva se nista za nadaljno sprejetje oglasila, tako da za drugo leto ostane 33 prejšnjih dijakov in 7 praznih prostorov. Za te prostore se oglasiti je bil čas do 12. avgusta in oglasilo se je 28 prošnikov, izmed katerih bode 9 sprejetih gledé na to, ker je mnogo prošnikov prav potrebnih in vrednih in ker vtegne kateri vže zdaj ali med letom izostati. — Vspeh pri gojencih preteklega leta je bil v obče poveljen, kajti izmed 37 dijakov jih ima 9 odliko, 25 prvi red, 2 poskušnjo in 1 drugi red; obnašalo pa se jih je 25 „uzorno“, in vsi drugi „pohvaljno“. — Tudi v pretečenem letu je imelo zlasti med domačim duhovništvom dijaško semenišče več blagodušnih dobrotnikov, katerim se pri tej priložnosti izreka najsrčnejša zahvala.

Iz Celja. (Čč. oo. kapucini — podporno društvo). — Za mnoge Slovence bo gotovo zanimivo, če jim v „Sl. Gosp.“ poda prestave čč. gg. kapucinov po slovenskih deželah. So pa sledeče: Kot gvardijan je nameščen v Celje: dosedajšnji celjski vikar, č. g. P. Lukež; za Celovec: č. g. P. Teofil; za Kerško: č. g. P. Ubald. Za sv. križ: dosedajšnji gvardjan v Kerškem, č. g. P. Gregor. Vikar v Celji je postal č. g. P. Friderik, defnitor; vikar v Škoflji Loki: dosedajšnji vikar v Kerškem, č. g. P. Jakob; č. g. P. Dijoniz k sv. Križu; iz Škoflje Loke pride kot vikar v Kerško č. g. P. Konštatín. Na Porejunktlo je primiciral v celjskem samostanu novomešnik kapucin: Č. g. P. Kajetan Dvoršek, rojen v Šmariji. Katol. podp. društvu v pomoč šolskim sestram v Celji so darovali: 1) G. Jožef Jezernik (grenadir) v celjski okolici 5 fl., 2) G. Anton Grabič, posestnik v Celji 2 fl., 3) Č. g. Vekoslav Šijanec, kaplan v Šmartnu v Rožni dolini izvanreden donesek z 2 fl., 4) Neimenovan 5 fl. Nadalje sta darovala gosp. Vinko Krušic in njegova blaga soproga Marija družbenki dekliški šoli lep klavir. Vsem našim blagim dobrotnikom izrekamo najprišrčnejšo zahvalo. Ob enem naznanjamo vsem našim čč. podpornikom, da se je streha na novem poslopju za dekliško šolo vže pokrila. — Naj bi dobrotljivi Bog ganil blaga srca, da bi se pričeto delo z njihovo pomočjo moglo srečno dokončati. Kajti društvo je zdaj prisiljeno iskati na bišo posejila, da se poslopju potrebna oprava prisrbi.